

Oponentský posudek
rigorosní práce
Mgr. Simony Vojíkové
na téma
„Zkrácená civilní řízení“

Kandidátka předkládá práci na uvedené téma v rozsahu celkem 101 stran textu včetně seznamu použité literatury, čímž z hlediska formálního naplňuje kritéria vyžadovaná pro práce tohoto druhu.

Systematicky autorka práci člení – vedle úvodu a závěru – celkem 4 částí, v jejich rámci se zabývá podrobným členěním a výkladem jednotlivých případů zkrácených řízení. Výklad začíná logicky přehledem historického vývoje, pokračuje výkladem děleným na zkrácená řízení jako taková (platebně rozkazní řízení) a na instituty analogické (zvláštní rozsudky). V závěrečné části autorka srovnává institut platebního rozkazu s procesní úpravou Francouzské republiky. Jednotlivé části jsou podrobně členěny, z hlediska systematického je práce uspořádána bez vad dle jednotlivých dílčích institutů a lze ji pokládat za vyhovující.

Autorka zvolila standardní civilněprocesní téma, jehož význam v rámci řízení je však nejen teoretický či konstantní, ale výrazně zasahuje do praktické roviny průběhu občanského soudního řízení, měřeno totiž aktuálností tématu pro moderní civilní proces. Všední justiční praxe, přinášející procesním subjektům vysoce naléhavou potřebu zkráceného procesního řešení, svědčí o tom, že toto téma nelze podceňovat, ale je třeba mu věnovat dostatečnou pozornost. To autorka úspěšně činí jak volbou tématu, tak přístupem k jeho zpracování, a v konečném důsledku i snahou o hledání východisek, jimiž by bylo možné nalézaným problémům čelit či dokonce předcházet.

Práce volí metodu zpracování klasického vymezení platebně rozkazního řízení jako obvyklého druhu sumárního občanskoprávního řízení, všímá si i dalších sumárních možností meritorního rozhodování, srovnává českou úpravu s úpravou zahraniční. Zadaný úkol autorka plní svědomitě, prokazuje zvládnutí jak judikatury, tak odborné literatury.

Práce si všímá i aktuálních otázek, konkr. zavedení tzv. elektronického platebního rozkazu (str. 48), kde si správně všímá určitých nedostatků návrhu a poukazuje na zdroj inspirací, který však nebyl využit – navrhovatelem zákona – správně.

Pozitivně vyznívá závěr práce, v němž autorka přemýšlí i o přínosu el. plat. Rozkazu, byť jinak se de lege ferenda příliš nevyjadřuje. Postrádám rovněž – jak ve stati, tak zde – určitý rozbor možnosti fikce uznání v souvislosti s tzv. přípravným jednáním po novele o. s. ř. účinné od 1. 7. 2009, když text novely byl jistě autorce znám.

Práce neobsahuje žádné významné věcné nedostatky a jako taková je způsobilá k ústní obhajobě, v jejímž rámci nechť se autorka podrobněji zaměří na výše uvedené body, tedy evropský platební rozkaz (přín. ze srovnání s citovaným rakouským eRV) a na fikci uznání po 1. 7. 2009.

JUDr. Petr Šimoník, Ph.D.
oponent

V Praze dne 15. dubna 2009